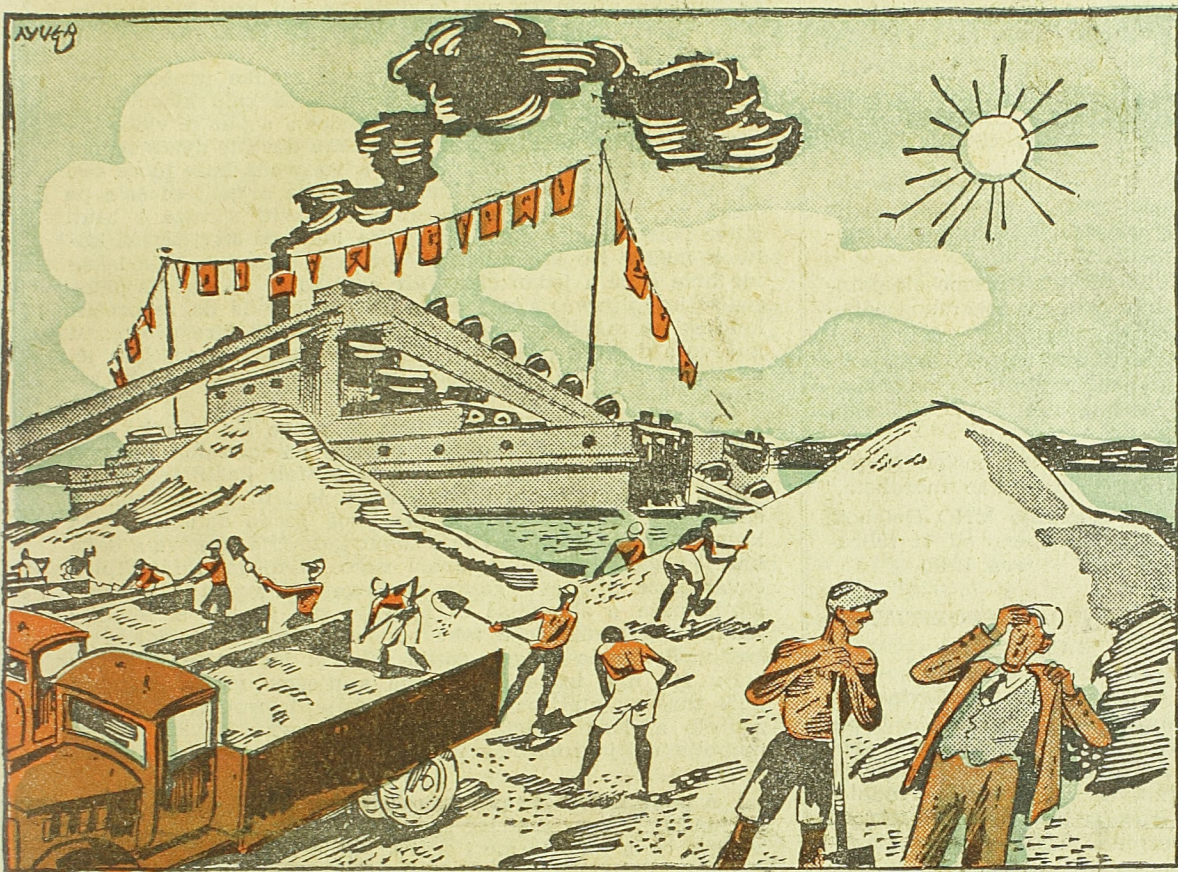

JEŽ

GODINA TRAJE ŠEST MJESECI

Kolektiv bagera „Dunav“ već radi po planu za 1949 godinu.

— Uh, pa i ovdje toplo. A ja mislio kod vas januar.

— Treba nam 435 dana za montiranje turbine — kazali pretstavnici strane firme drugovima iz preduzeća „Rade Končar“.

Ovi se nasmiješili, potapšali ih po ramenu pa skromno rekli:

— Pustite vi to nama. Naša godina traje znatno kraće.

Inostranci sumnjivo zavrtjeli glavom:

— Kako traje kraće?! — čude se. — Mi to 435 dana onako kao za vas. Drugima bismo tražili i više. Nije šala taj generator: dvjesto tona žive vage. Najveći u Srednjoj Evropi. Jednom riječu pipava stvar.

— Ne uzbuđujte se, drugovi, rekli im naši. — Ovo je FNRJ, a mi to u čast Kongresa.

I još inostranci nisu pošteno ni prestali da vrte glavom, a ono generator gotov. Montiran za tačno 225 dana. Inostranci — kao da ih neko demontirao.

Ali, nije se tako proveo samo taj generator. Dogodilo se slično i jednom agregatu koji je Končarovima pao u ruke. Tu su se 294 dana pretvorila u 182. Jednostavno, ljudi ne poštuju ni gregorijanski ni julijanski kalendar.

— Drugovi, — kažu im oni inostranci — izgubiste negdje usput 112 dana...

— Ne, — vele im Končarovi — nismo ih izgubili nego dobili. Tu su oni negdje. Čekaju nove generatore.

Svaki čas tek po neko javi da se godina smanjila. Bager „Dunav“ dočekao već 1949 godinu, radne brigade na izgradnji hidrocentrale u Mavrovu premašile dnevni zadatak za 312 od sto, a neki pojedinci čak i za 390 od sto. Smanjili godinu na trećinu.

Oni, opet, što ne rade na cifre, počeli da šalju ovakve izvještaje: u Zadru otvorena nova fabrika; u Mariboru izrađen prvi motocikl u našoj zemlji; u Timočkoj Krajini završena nova kalorična elektrocentrala; u Skoplju prošao prvi voz novom pionskom prugom... A. P.

Šalajke

Prionusmo svojski mi ljetinu smo skupili, — a potom je, za dva dana, njiva uzorana — šalaj!

Šorom kola prolaze, pred zadrugu dolaze, a na njima tovar ceo: otkup je počeo — šalaj!

Avgust mjesec stiže sad — hajde, diko, ti na rad: krenuli su, momci, snaše, kukuruz da praše — šalaj!

Tamo amo PO SVIJETU

SUVIŠE SPOR TEMPO

Za mjesec dana nivo industrijske proizvodnje u Holandiji opao je za 4%, što autori Maršalovog plana smatraju velikim neuspjehom, jer njihova „pomoć“ sračunata je, u najmanju ruku, na mnogo brže opadanje proizvodnje u maršaliziranim zemljama.

TEŽAK BOLESNIK

Američki ambasador u Iranu, Mister Vajli, doputovao je u Tursku praćen od dva bolničara i izjavio da je krenuo na put isključivo iz zdravstvenih razloga. Ovo su potvrdili i bolničari, kojima se bezuslovno mora vjerovati pošto je jedan od njih vojni, a drugi vazduhoplovni ataše američke ambasade u Iranu.

POSLJE KIŠE JAPUNDŽE NE TREBA

Sjedinjene Američke Države zatražile su od Engleske i Francuske da im ustupe svoje pomorske i vazduhoplovne baze. Kako su američki brodovi i avioni već stigli u dotične baze, to su obje zainteresovane vlade odgovorile da su spremne da iziđu u susret svojim prekomorskim prijateljima.

SPOR OKO STAROG GVOŽDA

Saznaje se da je između Amerikanaca i Engleza došlo do porodičnih nesuglasica po pitanju cijene njemačkog starog gvožđa, ali će, vjerovatno, uskoro prevladati gledište stručnjaka iz SAD koji su mnogo pozvaniji, jer imaju namjeru da kupe cijelu Zapadnu Evropu kao staro gvožđe.

SREĆAN RAD

U Hagu je održana konferencija Zapadno-bloka. Razgovor se kretao oko „berlinskog pitanja“. Prvo je konstatovan neuspjeh anglo-američke invazije, konferencija se završila s uspjehom.

Težak računđizija

— Nemojte još kod mene, teško će se izračunati. Bolje prvo kod komšije — on ima manje.

— Ama, komšija, izračunao sam ja to još dok se kontrahiralo.

NOVAC - LOVAC

SAMO CITATI

VATIKANSKI „DUHOVNI“ OGLAS

„Vino za svete mise. Gradi 14, garantovano čist groždani sok. Takođe vanredno ukusno i ne nadmašno kao stolno vino. Isporuke se vrše uz originalnu potvrdu izdatu od foraniske kurije iz Marsale. Tražite prospekte.“ („Oservatore romano“, Vatikan)

PLAĆ SVETE DJEVE MARIJE

Ikona Svete Djeve Marije sa Isusom u naručju, koja se nalazi u grčkoj pravoslavnoj sabornoj crkvi u Port Saidu, zaplakala je 16 jula u prisustvu mase svijeta. Suze su joj tekle dva puna dana, 16 i 17 jula, što neki dovode u vezu sa bombardovanjem Hristovog groba u Jerusalimu, koje je izvršeno tih dana.

(Agencija France-Pres)

ŽITIJE POŠTENOG MORALISTE

„Kratki opis života Stevana Mihailovića iz Goloboka prije rata: pripadnik radikalne stranke.

Kako se držao prema okupatoru: bio član ravnogorskog odbora.

Kako se drži od oslobođenja do sada: neocjenjiv. Ilegalno pomaže organizaciju Draže Mihailovića.

Primjedba: kao pošten čovjek. Radi za obnovu kao moralista.“

(Uvjerenje MNO Golobok, br. službeno od 11 februara 1948)

VARIJANTA DISPOZITIVNE LOKACIJE

„Željezničkom građevinskom preduzeću broj 7, Tuzla. — Umoljava se dr. n. da forsira dispoziciju predmeta gornjeg u vezi definitivne konstitucije radničkih naselja broj I—2 na sektoru neposredno južno sjeverne komunikacije, jer inače nije moguće konstatovati terenski dispozitiv naselja i konačnu lokaciju. Posebno je to važno za pravovremeni petit eksproprijacije i osiguranje stanbenog prostora za sopstvenike nekretnina koji će potpasti dispoziciji preseljenja. Svako zatezanje po predmetu odugovlači gornje projekcije naselja, unatoč urgenciji administrativnog operativnog rukovodstva.

Rudnici lignita Kreka
DIREKTOR,
U. Z. Verbić, s. r.“

MALI DOKICA PIŠE „JEŽU“

Ništa bez rezervacije

DEDA paja neće d ide na more jer kaže nije to više ja-dransko već sindikatsko more a neće ni u banje što su na široke pruge jer se tu šire frontovci pa izračuno da za nji nije sumporno blato i rešio d ide u koviljaču što se u njegovog dede doba zvala smrdan banja a baba mu kaže bokstobom pajo kako moš d ideš bez rezervacije bup s neba pa u rebra a deda po običaju nešto opsova pa kaže zar pod stare dane da se banjama s rezervaciju i s ti kerefeci kad imam tamo toliki prijatelji još sa solunski front a baba promrmlja valjda iz solunske pozadine i tako je deda kreno s babom i poveo mene iz politički razloga da vidim kako je stanje u srpske banje i kako miriše sumpor.

Direktni voz pušta putnike da se dva sata pretumbavaju na banjsku prugu pa nas je deda proveo kroz šabac al je okreto glavu di god piše preduzeće zvezda di su ranije visile firme njegovi firma prijatelja.

Prvo se deda izražočaro što nema razlike između prve i druge klase i što više ne vidiš ko je iz koju klasu al je mislio da će se sve to skinuti do lipnice a usput je video lokomotivu krausovicu rođenu u minhenu devesto dvaes sedme pa kaže to je bre predratna roba a vozovođa kaže more ovo je šporet i đavo ga znao kako još mrda a neki se šale pa kažu za vreme vožnje zabranjeno silaziti s voza i brati šljive pored puta a deda kaže ništa bolje od stari srpski kolosek makar išo ko milibuba jer znate kako se kaže ko lakše ide brže stiže a jedan čika kaže e al to se ne slaže s petogodišnjim planom pa će i ovde još ove godine da se proširi kolosek na jugoslovenski pa ima da guramo direkt beograd gučevo a deda se prekrsti pa kaže još ćemo i u kiseljak ići na široku prugu a jedna žena kaže onda će nekima biti kiseljak i bez kiseljaka.

Kad smo došli u banju deda je psovo što se niko nije skino u lipnici nego ceo svet navalio na kursalon pa smo otišli pred jednu finu vilu i deda se falj kako će da nas smesti bez rezervaciju i pita čuvara je l tu gazda danilo a čuvar kaže ne poznajem ja nikakvog gazda danila a deda kaže pa ovo je njegova vila a čuvar kaže čija njegova a deda kaže pa gazda danilova, ima l neko od njegovu familiju a čuvar kaže nije ovo gazda danilova već gazda državina i gazda naša a ako pitaš za familiju sve je ovo iz familije jedinstveni sindikata a take odgovore deda dobio i kad je tražio vile gazda ovog i gazda onog al je ipak našo jednu bolju što nije iznacionalizovana a njegov gazda prijatelj kaže znaš prijatelj pajo treba si ranije da rezerviš, sve je zauzeto a deda izbacil tradicionalnu psovku pa kaže more najbolje da ja rezervišem mesto u neku parcelu na novo groblje.

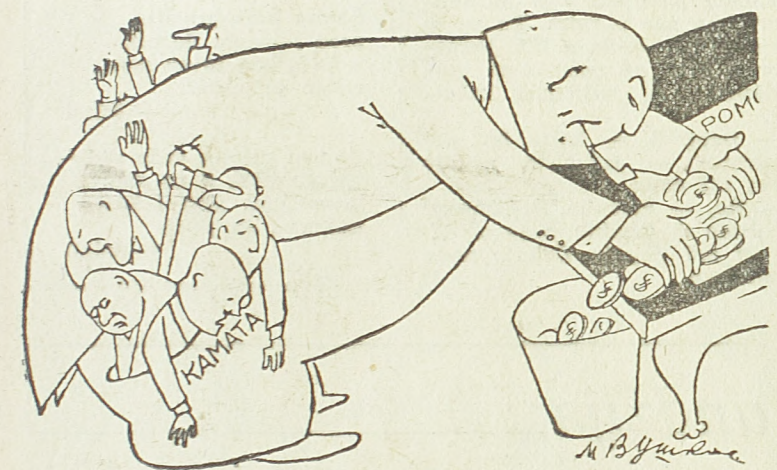
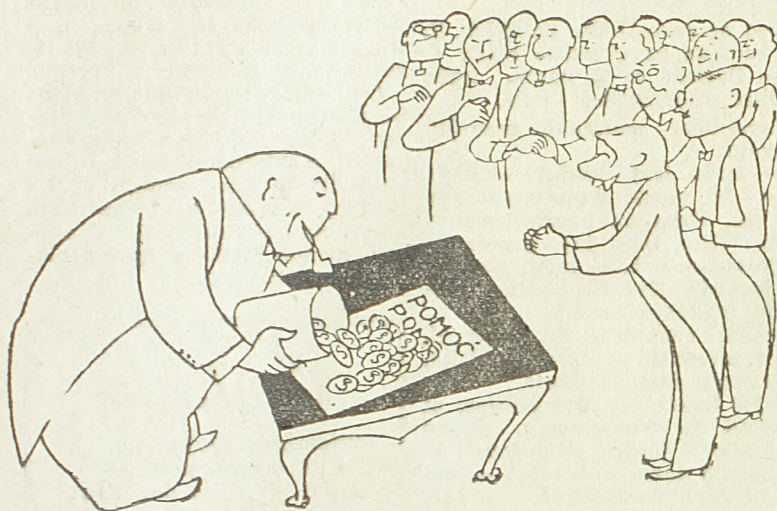
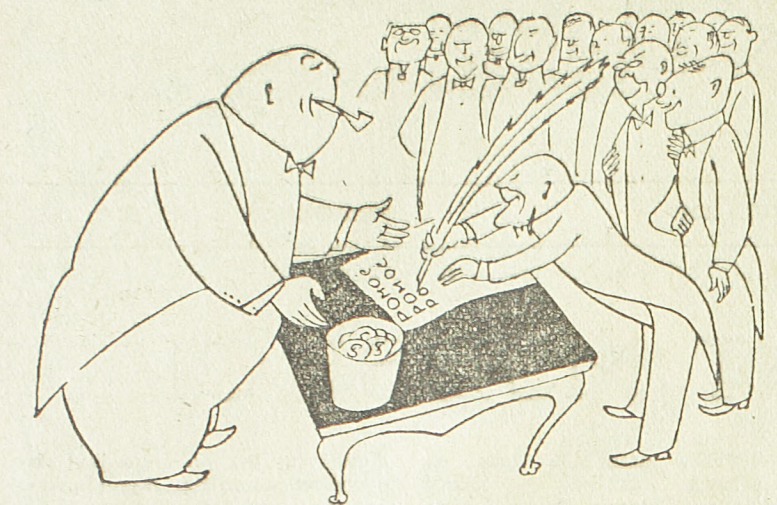
A baba kaže bože pajo zar ti nisam govorila da se nikud ne ide bez rezervacije jer sad grđan svet ide u banje i na more a deda kaže to me i sekira, zar pre u blagostanje imo si mesto di god odeš a sad na ovu skupoću ušli u modu godišnji odmori i lenstvovanja, kaži mi molim te zar je banja za svakoga a baba kaže pa ništa vrtićemo se i mirna krajina.

SUMNJIVE TENDENCIJE

Povodom osnivanja Treće stranke u Americi, tamošnji vojnomagnatski krugovi izjavljuju da će je tolerisati sve dok zaista bude treća, ali da će se boriti protiv nje svim sredstvima da bi je spriječili da se s ovog mjesta pomjeri naprijed.

VELIKE PROMJENE

Vlada desnih socijalista u Francuskoj podnijela je ostavku. U međuvremenu do sastava nove vlade vršeno je veliko razmještanje ministarskih fotelja, koje su sve pomjerene udesno.

ZAKON PRERIJE

U Rimu su odjeknula četiri revolverska pucnja. U Tokiju je prasnula bomba. U Americi su zazvečali lanci: izdat je nalog da se uhapse dvanaest komunističkih prvaka. Tako je najzad uspostavljen čvrst ideološki kontakt Rim — Tokio — Vašington i niko ne sumnja da se Vašington svesrdno zalaže da dostojno zauzme mjesto koje je nekada u osovini pripadalo Berlinu. Niko ne sumnja ni u to da će Vašington ovo povjerenje umjeti da opravda.

Tako reparirana osovina nastavlja posao... Zadržano je dosta starih, dobrih običaja, ali je Vašington unio nešto svog, novog duha. Odbačen je argument „životnog prostora“, pošto se sasvim izandao, pa je počela da se rasaduje po svijetu biljčica zvana „američki način života“. Taj način života poznat nam je vrlo dobro iz američkih predratnih, ratnih i posljertatnih filmova sa Divljeg Zapada, o gangsterima, kidneperima i Džimenima.

U svim tim filmovima glavna uloga se daje revolveru, bombi i zatvoru. U stvarnom životu ovi elementi igraju daleko veću ulogu nego na samom filmu. Zbog toga su oni, kao argument američke granice zajedno s Maršalovom pomoći, Trumanovom doktrinom i letećim tvrđavama. A po svijetu se već nađu ljudi koji će sve to prihvatiti zdravo za gotovo.

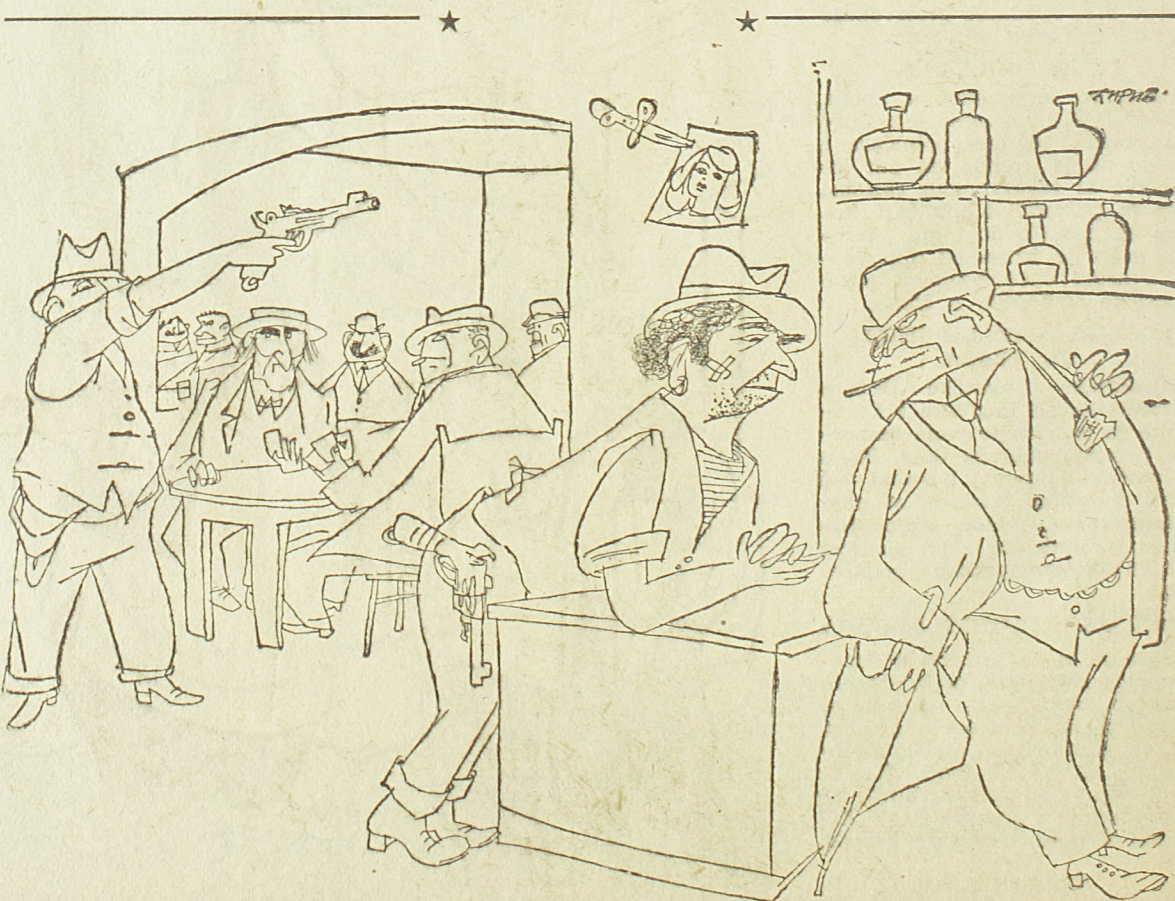
Zar je onda čudo što se u Italiji našao čovjek, koji je ispalio četiri revolverska metka na Toljati, po svim propisima prerijske? Jedino što u cijelom događaju nije filmski — to je da je Toljati ostao živ.

Zbog toga se u Tokiju pokušalo na bombu. Ono jest da atentator nije imao pri sebi „Majn Kampf“, kao onaj u Italiji, ali je vjerovatno da se i on bavi lijepom književnošću. Izgleda da je dobro proučio veliko naučno djelo „Kako se nekažnjivo vrše ubistva“, koje je napisao neki Amerikanac, nedvomislano upućujući čitaocu u tajne američkog načina života. Ovo je utoliko vjerovatnije što se atentator odmah prijavio američkim okupacionim vlastima. On ima zavidnu olakšavajuću okolnost, a to je da je bacio bombu na komunističkog prvaka. Pred ovakvim argumentom Amerikanci skidaju kapu.

Hajka na „crvene“ u samoj Americi ni malo ne zaostaje iza atentata na Toljati i Tokudu. „Kad ih ne tuče zrno, daj onda da ih stavimo iza rešetaka“ — vele divljepozadni kulturtregeri, smatrajući da se uništenjem nekoliko komunista može uništiti i komunizam.

Zaboravljaju da revolver, bomba i lanci pobjeđuju samo na filmovima, a ne i u životu.

A. P.

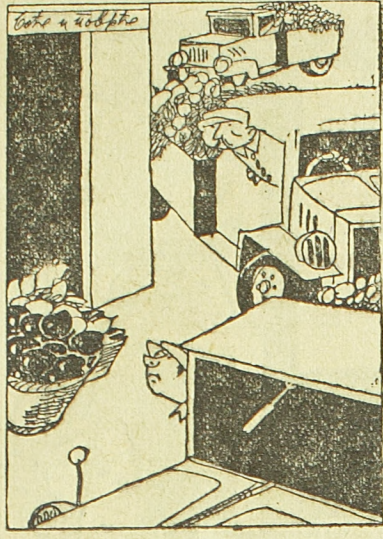
— Ima li tu nekoga za hapsenje?
— Koješta, mister inspektor, vi znate da kod mene dolaze samo gangsteri.

Randevu pred piljarnicom

Dušan Matić

U 7 čas. čekaju domaćice na kamione...

...a u 11 čas. kamion čekaju na domaćice.

Hoće biti — neće biti

UZMUVALE se uprave za otkup žitarica. Nije to jednostavna stvar: došla vršidba — a to nije mogao baš svako da predvidi. Gdje su magacini, gdje kamioni, gdje je ovo, gdje ono, — čovjek prosto ne može da se sjeti šta sve tu treba. A razne komisije opet ne miruju, nego tek skoknu da-ovamo, da-onamo. Navrati tako jedna komisija u Vukovar, u upravu za otkup, a tamo je dočekuju zadovoljna lica: — Ne brinite, dobro je ponijelo! — Znamo da je ponijelo, nego dođosmo da vidimo kako stojite s magacinima. — E, to je teži slučaj. Treba izići na teren, a mi nemamo automobile. — Pa tu nikakvi automobili nisu potrebni. Nego željznicom, brate, a i čezze mogu da posluže. — Da pokušamo mi ove godine da isplivamo nekako, a za iduću godinu spremajte nam automobile kako znate. Što sad da se izlažemo štrapaču, a ko zna da li će biti magacina. Međutim, komisija ni opepeli-

ti. A na terenu iznenađenje: štrapača nema, a magacina ima koliko hoćeš. U Jasenovu, opet, magacini spremni, ali prokišnjavaju. A onaj što treba da da materijal za opravku, odmahuje rukom: — Sta ste navalili! Zar ne vidite da su se kiše već izadutirale. Ne štrecaju mi koljena, — znači ide suvo vrijeme, a najesen ćemo lako. — Pa koljena ne štrecaju samo od kiše. Razmislite vi malo bolje! I ovaj razmisli, razmisli, i naravno — materijal se začas nađe. A u Pančevačkom srezu, nema kamiona. „Žitopromet“ dođuše pazi na onaj svoj kamion kao na sina jedinca. Šta to vrijedi, kad ovdje ne bi bilo dovoljni ni bližnaci, pa čak ni kakve petorke. Ali i tu se nađe lijek: komšije će dati kamione, seljaci taljige, pa će onaj sijaset pšenice da gura kao od šale. Jednom riječju, baba za dedu, deda za repu — iščupati se mora. Samo treba malo — mućnuti glavom.

Moje ljetovanje

PROLAZIM često pored „Putnika“, a tamo, u izlogu: „Trudbenici, provedite godišnji odmor u Opatiji!“ Malo dalje pejzaž Dubrovnika: palme, jedrilica na moru i stari grad. Prosto — milina! Uvrtjelo mi se tako u glavu da provedem odmor na moru, pa, što god pogledam, potsjeća me na Jadran. Ugladam li banderu — u glavi mi odmah sine jarbol kakvog broda, a svratim li u kafanu na pivo — sjetim se morske pjene.

I, jednom, dolazim kući, a žena s vrata:

— Znaš, svratila sam kod „Putnika“ i uzela prospekt. Ama, da vidiš što je na Planici divno! Pa Zlatibor! Visina, svjež vazduh, unaokolo borovi a pod nama oblaci. Kako ti se sviđa?

Gle sad! A možda ona ima pravo. Znam da i slikari, kad god hoće da prikažu kakvog velikog pjesnika, a oni bez razmišljanja: oblak, o lijevom ramenu plašt, u desnoj ruci guščije pero. Riješio sam dakle da idem u brda, pa kad samo pomislim da ću biti u oblacima, čisto umirem od zadovoljstva!

Došao i na mene red za godišnji odmor. Odem kod „Putnika“ i dobijem Divčibare. Samo, čujem, treba odmah telegrafski da rezervišemo mjesto. Čim dobijem odgovor — put pod noge, to jest pod željeznicu.

K'o leptir odlepršah da predam telegram: „Rezervišite dva mjesta za tog i tog, ulica ta i ta, Beograd“. Uplatim, naravno, i trideset dinara za odgovor.

Sutradan počeh da se pakujem. Prvi kofer sam spakovao za pet minuta, a onda nastavih dalje. Kad je žena došla, ciknu preneraženo:

— Crni Duško, pa ti si spakovao pola sobe! Šta ti je u ovom koferu?

— Laka lektira i druge sitnice. — Kako: laka lektira? Tu ima preko 25 kilograma!

Nisam obraćao pažnju na njen niski literarni nivo i nastavih da se preslišavam: četkica za zube, pliš za cipele, nec... Prođe jedan dan, prođe drugi. Evo već i treći

dan, a odgovora ni od korova. Stadoh da se nerviram. Nikada nisam u životu više mislio na poštaru.

— Ama, polako, brate, polako. Jedan dan dok telegram ode, drugi dan dok se vrati — umiruje me žena.

— Znam, draga, ali jedan dan ode, drugi dan dođe, danas je nedjelja, sutra ponjedeljak...

Zvrrr... zvrrr... zvrrr...

— Evo ga, najzad — kaže — idi otvori! Oslušnuh da čujem, kad tamo:

— Zamislite, Micin Joca se razvodi!

— Prođe peti, prođe šest dan. Ali ja umijem da se snađem u svakoj prilici, pa sam se snalazio i za sve vrijeme odsustva — u Beogradu.

Psihološki umirujem sebe: možda je ovako bolje. Nema onoga: te klackanje u vozu, te tuneli. Pa i vrijeme je kišovito. Uostalom, možda je i oštar vazduh, pa može da mi škodi.

Zato ja svako jutro korito na leđa, pa na Adu Ciganliju. Naspem vodu, stavim je na sunce da se grije, pa pod drvo u hladovinu: čitam laku lektiru. A ako udari kiša, legnem pod korito i: „Molim, izvolite!“

Prošlo je dvadeset dana i ja ponovo stigoh na dužnost. A drugovi odmah:

— Ala si se popravio! Razvio si se k'o Popaj! Rumen si k'o cvekla!

A onomad uletje kurir i kao bez glave:

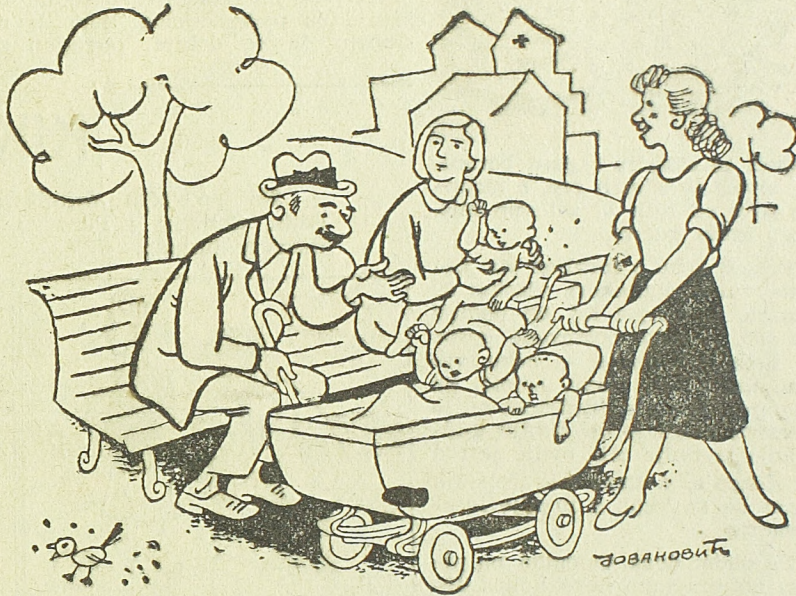
— Druže Duško, telefonira vam drugarica! Odmah idite na telefon. Kaže — dobili ste telegram.

Sav pretrnuh. Možda je ko umro? Potrčah, a usput prebiram po bolesnim i starim u porodici. Svastika je ranije pisala o napadu zubobolje! A, ne, ona redovno u takvim prilikama stavlja tamjan i trlja zub svetom vodićom. Možda je, ne daj bože, tašta! Sav uzrujan doletjeh do telefona. Žena je, po običaju, bila kratka:

— Dobili smo telegram: „Mjesto rezervisano stop hrana odlična stop uprava“.

Naknadni izvještaj

Na osnovu posljednjeg popisa saopšteno je da u FNRJ ima 15,751.935 stanovnika.

— Što su zalarmale ove bebe? — Ništa, samo dopunjuju saopštenje o broju stanovnika Jugoslavije.

U korak s vremenom

U dječjem vrtiću na Kosančićevom vijencu često se na klackalicama vide stariji ljudi.

— Ehej, čiko, bako, sk dajte se, to je za nas. — Ama, djeca, pustite malo i nas da svoje istjeramo. U naše doba nije bilo vrtića.

SAVREMENA POREBENJA

Vickast kao magacioner Mjesne zadruge u selu Popovici kod Negotina Anđelko Živković, koji na kalemove namotava „ful“ od rasparanih čarapa i kamuflirane prodaje kao pravi konac.

Javašlija kao službenik GNO u Smederevu Vlastimir Nikolić, kod koga se neriješeni predmeti turširaju u fijkama.

Galantan kao ekspedicija pošte Ministarstva rada NRS, koja upućuje MNO-u Niška Banja 4 prijave za penzionere u 4 koverta sa markama 3 x 4 = 12 dinara.

Trampljava kao kovač iz Donje Badonje kod Loznice Radivoje Puljević, koji protivno propisima, uzima rakiju, kukuruz, kajmak i druge poljoprivredne proizvode za svoje zanatske usluge.

Aljkav kao magacin Gradskog ugostiteljskog preduzeća u Subotici, u kome je, trgovinska inspekcija prilikom inventarisanja našla manjak salame (59,30 kg), krompira (821 kg), šećera (25 kg), masti (77,15 kg) itd.

NOVOSTI U FORMACIJI ZA I PROTIV GOJAZNOSTI

Kosta Savić, apotekar iz Subotice, pronašao je originalan preparat za gojenje, koji se spravlja mućkanjem veće količine dolara i zlatnika. Već poslije kratkog vremena primijećeno je da su se i on i njegov buđelar strahovito ugojili. Da ne bi došlo do potpunog deformisanja, Kostu je sada povjereno da pronađe kontra-medikament za mršavljenje. On je već prionuo na ispitivanja, koja će trajati pet godina.

ZA „JEŽEVU“ DJECU

ZAGONETKA S OCJENAMA

Postajete sve te ljuđi i cupkate čekajući; ali najzad, iznenađa, u čoporu stiže tada.

(Ako ste se sjetili, dobijate 5, a ako niste, čitajte dalje).

„Čuvaj prste! Čuvaj nos! I cipelu — bićeš bos!“ — Da sidete vi ste htjeli? Pustiće vas kad zaželi.

(Ako ste se sada dosjetili, dobijate 3, a ako niste...)

On točkove ima dole, — Dvije ga gore krase trole; nije repat, nije kus. Dosta! To je — trolejbus!

Magazinaža

Sreski zadružni savez u Ogulinu ima u posljednje vrijeme pune ruke posla. Stižu nove pošiljke robe — treba je smjestiti negdje, a magacini puni. Tu se moraju zasukati rukavi. Smeta jedna partija kosa — na nju može da se posiječe jedna partija tekstila, pa smeta i jedna partija cilindara za petrolejske lampe, a ako se sve to pusti u prodaju, razgrabiće se začas. I tako se samo vrše razmještaji i premještaji robe u magacinu, dok se nadležni ne sietu da treba izvršiti razmještaje i premještaje i u upravi saveza.

To ne mogu da razumijem

Preduzeće „Voće i povrće“ istu-ri na pijacu i voće i povrće. Va-lja priznati nije bogzna kako sor-tirano: na krompiru, na primjer, ima i zemlje. Ja uvijek najobič-nije savjetujem svom prodavcu da on svojim isporučiocima kaže da bude bolje. Ali meni je ipak jevtinije da sam sortiram i ope-rem nego da plaćam dvaput skuplje — kod „proizvođača“.

Naime, kad neko od „proizvo-đača“ (dakle, ne proizvođača ne-go „proizvođača“, sa kvrgicama naprijed i pozadi), dođe na Kale-niča Gumno, on recimo boraniju kotira kao kakvo južno voće.

— Zašto toliko? — čudi se ne-ka domaćica. — Tamo, na grad-skoj tezgi, dvaput je jevtinije.

A dobra domaćica zalomi me-hunu, pa kaže:

— Ova je končava, a ona nije tako jevtinija!

A on njoj:

— Zato je i skuplja! Konac je skup...

Samo, neki, ne znam kako, stvar ne shvataju. I dovoljno je da njih petoro stanu u red, ku-

— Dvije hiljade!
— Ne pitam za kola i konje, nego za drva.

A nađe se odmah neko iza me-ne pa dađe dvije hiljadarke.

Milivoje Golubović-Migol

Fiskultura i sport SIGURACIJA

Stadion. Gledalaca oko deset hiljada. Najednom se spušta plju-sak kao iz kabla.

Onih deset hiljada gledalaca imaju podijeljena mišljenja. Na-vijači-kukavice:

— Kući! Pokisnućemo k'o mi-ševi!

Borbeni navijači vrše juriš:

— Zauzimaj pokrivenu central-nu tribinu!

Centralna tribina čuti i trpi šta je snašlo, duboko vjerujući u „Komgrap“, koji ju je prošle go-dine temeljno popravio. Ali po-dupirači i vezači pucaju. Duž cen-tralne tribine pojavljuje se brazda.

Sutradan, vrijeme je lijepo. Na igralištu nema navijača ni igra-ča. Oko tribina gamiže grupica ljudi sasvim nesportskog izgleda — komisija br. 1, i donosi odlu-ku: ispitati koliko metara pome-nuta pukotina napreduje za dan.

Sljedeći pregled: članovi ko-misije br. 2 smatraju da treba intervenisati kod meteorološkog zavoda da prestane ova dosadna kiša koja pada cijelog ljeta. U slučaju da se dobije povoljan

Vijest iz prve ruke

— Alo, tres-pres, — objaviće da Jugoslaviji prijeti glad. Smanjili su sljedovanje kukuruznog brašna na svega 20%. Oh yes!

odgovor, obustaviti dalje komisi-je, jer ako ne bude bilo kiše — tribina se neće preopterećivati.

Komisija br. 3 donijela je zaključak da se tribina podupre s lijeva, komisija br. 4 — s desna, komisija br. 5 predložila je da se ispita koliko bi ljudi poginulo ako bi se srušila cijela tribina a ko-misija br. 6 — šta bi bilo ako bi se srušilo pola tribine.

Najzad jednog dana, od strane nekog dovitljivca, pade prijedlog:

— Braćo, drugovi, srušimo krov na centralnoj tribini! Tako će svi kismuti i niko se neće sklanjati ispod njega. Tribina neće pucati...

Članovi komisije br. 7 — odah-nuli su i, oduševljeni, ponijeli predlagača na rukama. Problem je, izgleda, bio prost k'o pasulj.

M. P.

Postoji tako i mrvljen sir. Ci-jeva mu bila doskora visoka: 80 dinara. Lihvari i taj sir podigli na 100. A neke poštovane gospe — neka me izvine — neke, ve- lim, muve bez glave, nalete, pa kupuju, ma da u Gradskom mlje- karstvu mogu to da dobiju kud- likamo jevtinije. Ali, ovdje je red za čekanje, a tamo bez čekanja može da se kupi, a to nije inte- resantno.

Pa onda: drva. Onomad na pi- jaci dotjera tako neko kolica dr- va, a teško da su njegova, pa ga pitam:

— Pošto?

KIKS

Na području fiskulturnog saveza Vojvodine, u Novom Sadu, Subotici i Pančevu, došlo je do pojava profesiona- lizma u futbolu.

— 3:0 za nas.

— Auh, bogamu, 0:3.

PIJACNI IZVJESTAJ

Jagnjeće meso (6.175 kg) u va- gonu bez leda doživjelo je pseću sudbinu u beogradskoj kafiteriji, zato što Lazar Kražić, šef komer- cijalnog odjeljenja Preduzeća za promet mesom »Suva planina« u Nišu, nije vodio računa o toplom vremenu, pa je sada dobio tri i po godine »otsustva« za studira- nje meteoroloških izvještaja.

Šećer je jeksik mjerio Luka Bo- žin, poslovođa prodavnice »Sre- maga« u Deliblatu, uzimajući sebi od svakog kilograma po 30 gra- ma, koliko je bio težak debeli karton na tasu vage. Tako je, kao bivši trgovac, potvrdio svoju staru praksu, ali će doživjeti da vidi i novu sudsku praksu.

MALI OGLASI

Izvištavamo Državni dječji dom u Petričevcu da njegovim pitom- cima za putovanje u Bihać izda- jemo prijavnice sa oznakom »hr- hatske državne željeznice«, grbom NDH i kunama, pošto, oni možda još ne znaju da se nalaze u NR Bosni i Hercegovini. — Željeznič- ka stanica Banja Luka.

Pod najpovoljnijim uslovima ne- cima za putovanje u Bihać izda- koja nam pruži krov nad glavom, jer već duže vremena čamimo i kismemo, nezaštićene, u dvorištu Sreskog zadružnog saveza u Šapcu. — Petnaest kompletnih pe- skalica za voće.

PISMO „JEŽU“

VASKRESLI POKOJNIK

Druže Ježu, Od Okružne narodne bolni- ce u Titovom Užicu dobismo jednog dana tužnu vijest: Mio- drag Stefanović, koji radi u

našoj ustanovi, naprasno pre- minuo. Naravno, žao nam, ali — šta da se radi: nabavismo vijenac, spremismo mu po- smrtni govor, i sve bi se svr- šilo po uobičajenoj proceduri da nas nije omeo sam pokoj- nik. On se iznenada pojavio, naravno ne u obliku svetli, već — što 'no kažu, glavom i bra- dom. Ne samo da nije umro, već je izjavio da za taj podu- hvat nikad nije ni bio naro- čito raspoložen.

Pišemo ti, druže Ježu, o ovom „vaskresnju“ i molimo da udesiš da se ovakve adm- inistrativne zavrzlane što prije definitivno sahrane.

B. J.

Kupališna sezona

